

Віктор Васильчук

ЧОРНОБИЛЬСЬКІ ПОНЕВІРЯННЯ БУЧІ

Оповідання

Художник Володимир Якубовський

УДК 82-32

ББК 84-4

В 19

Васильчук В.

В 19 Чорнобильські поневіряння Бучі : оповідання /
В. Васильчук. — Тернопіль : Богдан, 2012. — 64 с.

ISBN 978-966-10-2786-1

УДК 82-32

ББК 84-4

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-2786-1

© В. Васильчук, 2012

© В. Якубовський, ілюстрації, 2012

© Навчальна книга — Богдан, 2012

ВІД АВТОРА

Вперше потрапивши в тридцятикілометрову зону особливого контролю, що під Чорнобилем, я побачив порожні людські поселення і відчув щось незрозуміле... Ні, це був не страх, не смуток... Здавалося, стою на чужій планеті. Але ж довкола — білокорі берізки, вічнозелені сосни, смарагдові поля, голубі озерця... і жодної живої істоти. Тільки неймовірна тиша. Аж у вухах задзвеніло... Та вже далі, коли підійшов ближче до покинутих осель, побачив поодиноких мешканців сплюндрованого радіацією краю. В бур'янах, понуро опустивши голову, стояла, з розбухлим вим'ям, корова. Стрілою промчав дивний аж надто гривастий кінь. А на узбіччі дороги спокійно сидів кудлатий собака. Запам'яталися його безбарвні очі, котрі байдуже споглядали мене...

Можливо, все мені ввижалось?.. Але та «зона» існує. Реальна. Жахлива. Безповоротна... І той собака, що зустрівся, мабуть, відгукнувся б, якби я його покликав. Та, певно, він уже помер. Хоча в пам'яті залишиться назавжди, як і мій Буча. А присвячую це оповідання своїм співвітчизникам і «братам меншим», які загинули в пащі чорнобильського монстра...

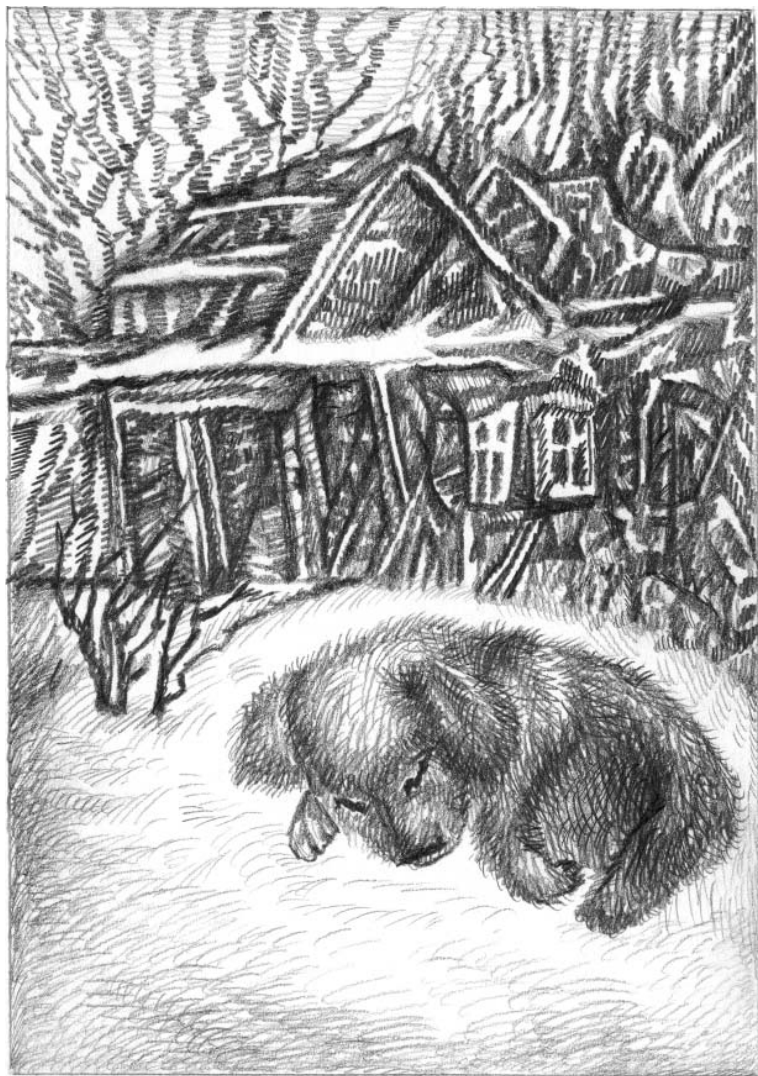

сподіваючись учути щось знайоме. Але коли один із військових ударив його ногою під живіт, відбіг. Ліг подалі, поклавши голову на лапи. Насторожено спостерігав, як ті люди зловили «своячку», відкрили миттю їй голову. Невдовзі нудотно-смачний запах заповонив подвір'я. Настирливо занявчало кошеня. Йому кинули кістку. Буча теж помітив її, але навіть не ворухнувся.

— Бачиш, витріщився, клятий! Наглитався вже радіації... Тепер понесе десь. Треба його тут «дезактивувати» разом з усім цим лайном. Владе, візьми в кабіні карабін. І м'яса витягни з юшки. Зараз ми його принадимо поближче... На-на-на...

Буча звів насторожено вуха. Відчувши в голосі того опецькуватого недобре, загарчав. Але тепла смачна кістка впала під самісінький писок, на мить забивши духом розвареної курятини інстинкт самозбереження.

Та Буча не встиг проковтнути «гостинець» — пролунав постріл. Заплющивши очі від болю, собака рвонув у кущі. Ліву задню лапу нестерпно пекло вогнем. Кавказець спробував зубами вирвати ту «бджолу». Він пам'ятав, як кусалися руденькі малі комахи, яких господар чомусь ніколи не відганяв від себе. А їх у садку літало чимало. Не раз його жалили. А це знову...

і вмовстився під його ще теплим боком, випустивши з пащі на розмоклу землю шматочок закам'янілого хліба. То був невеличкий запас на чорний день. Котячий...

З неба сипонуло ще дужче. Заскрипіли дерева. Вони були надто старими і, певно, пригадали зараз давню легенду про те, як собака і кіт врятували людей від голоду, віддавши їм хліб, який відібрав у людей Бог, розгнівавшись на них за неповагу до дару Господнього. Рипіли тужно дерева біля забутої господареві оселі і безпорадно спостерігали, як тепер люди не можуть нічим допомогти своїм легендарним рятівникам. І навіть не побачать, що їх кіт вже назавжди затих, згорнувшись калачиком під ще теплим боком Бучі.

Пес іще раз зазирнув мутними очима у чорну безодню ночі. Проте там не посвітлішало. Не почулося й голосів. Він спробував завити. Та окрім безсилового хрипіння, нічого не вийшло. Тоді Буча широко відкрив пащу, і щосили втягнув вологе, гіркувато-холодне повітря. І затих.

Зона цього разу не хотіла дарувати йому навіть найменшої надії.

А десь далеко в лісі нестерпно вила вовчиця...

Літературно-художнє видання

ВАСИЛЬЧУК Віктор Борисович

**ЧОРНОБИЛЬСЬКІ
ПОНЕВІРЯННЯ
БУЧІ**

Оповідання

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ірина Дем'янова*

Обкладинка *Світлани Радчук*

Комп'ютерна верстка *Ірини Демків*

Підписано до друку 14.05.2012. Формат 76×108/32. Папір офсетний.
Гарнітура Галлеон. Умовн. друк. арк. 2,66. Умовн. фарбо-відб. 2,66.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців

ДК №370 від 21.03.2001р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48

E-mail: *office@bohdan-books.com*

www.bohdan-books.com

ISBN 9789661027861

9 | 789661 | 027861